

Rep.Nr. 2007/937

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 30 APRIL 2007.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Tegensprekelijk
Aanstelling deskundige

In de zaak:

[REDACTED]

Appellante, vertegenwoordigd door Mr. T.
DEMASEURE, advocaat te Brussel.

Tegen:

MENSURA, Gemeenschappelijke Kas voorheen
genaamd ASSUBEL, met zetel gevestigd te
1000 BRUSSEL, Zaterdagplein 1.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. S.
PETEN, advocaat te Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, in het bijzonder :

- het eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen op 16 april 1998 door de 6de Kamer van de Arbeidsrechtbank van Brussel in de zaak met A.R. nr. 52182/97;
- het beroepsverzoekschrift ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel d.d. 18 juni 1998;
- de besluiten, aanvullende besluiten en synthesebesluiten van geïntimeerde neergelegd ter griffie op 3.12.1999, 24.12.2002 en 18.9.2006;
- de besluiten en synthesebesluiten voor appellante neergelegd ter griffie op 14.6.2002 en 2.2.2007;
- de stukken van geïntimeerde partij neergelegd ter griffie op 13 maart 2007;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 2 april 2007. Appellante partij legt een bundel met stukken neer waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

Feiten en procedurevoorgaanden

Appellante was op 11.3.1993 om 19u30 het slachtoffer van een hold-up in de Delhaize-winkel te Molenbeek waar zij als kassierster was tewerkgesteld.

De werkgever deed aangifte van dit ongeval bij geïntimeerde op 19.3.1993 en geïntimeerde erkende en aanvaarde dit als een arbeidsongeval onder het nr. 13SAT02125928-00/022B en nam de volledige arbeidsongeschiktheid van appellante vanaf 15.3.1993 t.e.m. 4.4.1993 ten laste.

Vanaf 6.4.1993 hervatte appellante het werk.

Geïntimeerde stelt dat zij aan appellante op 16.6.1993 een beslissing van genezing zonder restletsels liet geworden. Dit wordt door appellante betwist.

Appellante stelt dat zij in arbeidsongeschiktheid wegens het ongeval herviel van 20 tot 26.1.1994, van 1.3.1994 tot 5.3.1994, vanaf 20 tot 22.10.1994 doch dat haar werkgever hiervan geen aangifte deed bij geïntimeerde.

Volgens doktersattest van haar behandelend arts herviel zij vanaf 9.5.1995 tot 30.9.1995 in arbeidsongeschiktheid wegens het ongeval en de werkgever doet hiervan aangifte bij geïntimeerde.

Op 14.6.1995 schrijft geïntimeerde dat zij over onvoldoende inlichtingen beschikt en de juiste gegevens inwint en voorbehoud maakt voor de behandeling en werkongeschiktheid. Op 26.6.1995 wordt appellante opgeroepen voor medisch onderzoek door een raadsgeneesheer van geïntimeerde op 4.7.1995.

Op 1.9.1995 schrijft geïntimeerde aan appellante dat " De werkongeschiktheid en de behandeling niet door ons ten laste worden genomen. Wij bevestigen onze brief van 16/6/1993 dat de genezing der letsels opgelopen bij uw ongeval van 11/3/1993, bekomen is zonder blijvende werkonbekwaamheid." (stuk 7)

Op 6.2.1997 schrijft appellantes raadsman aan geïntimeerde en verzoekt om een kopij van haar brief van 16.6.1993 die appellante zich niet herinnert te hebben ontvangen.

Op 7.7.1997 dagvaardt appellante geïntimeerde voor de eerste rechter en vordert een geneesheer deskundige te horen aanstellen met de opdracht appellante te onderzoeken en de verschillende perioden en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te beschrijven ingevolge het arbeidsongeval van 11.3.1993 alsook het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

Het bestreden vonnis verklaart de vordering van appellante onontvankelijk wegens verjaring.

2. De beroepsgriev

Appellante verzoekt het Hof het bestreden vonnis te hervormen en opnieuw rechtdoende :

" alvorens recht ten gronde te doen, een deskundige-arts aan te stellen met als opdracht Mevrouw [REDACTED] te onderzoeken en na zich van alle nuttige inlichtingen te hebben omringd, de toestand van het slachtoffer te beschrijven ingevolge het arbeidsongeval waarvan deze op 11 maart 1993 het slachtoffer werd, de verschillende perioden en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te bepalen, te zeggen of de letsels geheel zijn en in dit geval, de datum van consolidatie der letsels vast te stellen evenals het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij rekening houdend met de algemene beroepsbekwaamheden van het slachtoffer en met al de voor hem toegankelijke beroepen gelet op de ouderdom en de mogelijkheden.

De kosten voor te behouden."

Appellante meent dat de eerste rechter haar vordering ten onrechte verjaard verklaarde.

Zij stelt dat de verjaringstermijn, voorzien in art. 69 van de arbeidsongevallenwet, die op 16 maart is beginnen te lopen, werd gestuit op 26.6.1995 door geïntimeerde daar deze haar bij brief van 26.6.1995 zonder voorbehoud opriep voor een medisch onderzoek en dusdoende haar recht erkende zoals voorzien in art. 2244 B.W. .

Zij beroept zich tevens op de herzieningstermijn, voorzien bij art. 72 van de arbeidsongevallenwet en stelt dat deze termijn slechts begon te lopen op 1.9.1995, zijnde de datum waarop geïntimeerde beslist heeft de laatste periode van werkongeschiktheid niet ten laste te nemen.

Zij stelt dat zij geen kennis kreeg van een eerdere beslissing die geïntimeerde beweert op 16.6.1993 te hebben gezonden, houdende genezing zonder blijvende werkongeschiktheid.

Zij stelt dat uit het medisch verslag van Dr. Gordts d.d. 22.6.1998 verergering van de letsels blijkt ingevolge het arbeidsongeval met een blijvende arbeidsongeschiktheid.

3. Standpunt van geïntimeerde

Geïntimeerde verzoekt het Hof het bestreden vonnis te bevestigen.

Zij stelt dat appellantes vordering verjaard is daar de verjaring, voorzien bij art. 70 van de arbeidsongevallenwet gestuit werd door de betalingen van geïntimeerde t.e.m. 6.4.1993 zodat de verjaring verworven was op 6.4.1996.

Dat het Hof van Cassatie (7.9.1981 en 4.10.1982) duidelijk gesteld heeft dat de verjaring van de rechtsvordering tot betaling van vergoedingen van achtereenvolgende periodes van arbeidsongeschiktheid wegens hetzelfde ongeval begint te lopen vanaf de dag van de eerste arbeidsongeschiktheid.

Zij stelt dat de termijn van drie jaar, voorzien bij art. 72 al.2 van dezelfde wet geen verjaringstermijn is doch een vaste termijn (Cass. 13.5.2002, De Verz. 2002, 340) en dat deze termijn begon te lopen vanaf 16.6.1993, datum waarop zij aan appellante kennis gaf van haar beslissing van genezing zonder restletsels, zoals zij meent te bewijzen aan de hand van overeenstemmende feiten en vermoedens.

Zij stelt dat appellante ook ten onrechte de termijn van drie jaar (ten onrechte gekwalificeerd als herzieningstermijn) laat lopen vanaf 1.9.1995 zijnde de datum waarop geïntimeerde beslist heeft de laatste periode van werkongeschiktheid niet ten laste te nemen.

Onafgezien van het feit dat deze termijn niet kan gestuit worden omdat het een vaste termijn is, kan de brief van 1.9.1995 van geïntimeerde niet als stui-tingsdaad worden aanzien.

Dat inderdaad de brief waarbij medegedeeld wordt dat de vergoedingen geweigerd worden niet als erkenning kan worden beschouwd (Arbeidshof Luik, 6.12.1999, De Verz., 2000, 212, Arbeidshof Brussel, 6/10.1986, rechtspraak Arbeidsrechtbank Brussel, 1987, pg 102).

★

★

★

4. Beoordeling door het Hof

Overwegende dat het hoger beroep naar vorm en tijd ontvankelijk voorkomt, wat overigens niet betwist wordt.

Benevens de algemene verjaringstermijn van vorderingen tot betaling van vergoedingen bepaald door art. 69 van de arbeidsongevallenwet, schrijft deze zelfde wet ook andere bijzondere vervaltermijnen voor m.n. in art. 72, 1ste lid voor de eis tot herziening der vergoedingen en in art. 72, 2de lid voor de betwisting van de beslissing van genezenverklaring zonder blijvende ongeschiktheid.

Art. 72 van de arbeidsongevallenwet van 4.10.1971 bepaalt immers in zijn eerste lid :

" De eis tot herziening van de vergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsgeschiktheid van de getroffene of op zijn overlijden aan de gevolgen van het ongeval, kan ingesteld worden binnen drie jaar die volgen op de datum van homologatie (of de bekrachtiging) van de overeenkomst tussen de partijen of van de in art. 24 bedoelde beslissing of kennisgeving".

In zijn tweede lid bepaalt dit art. 72 :

" De getroffene of zijn rechthebbenden kunnen binnen de drie jaar die volgen op de dag van de in art. 24 bedoelde kennisgeving, een rechtsvordering instellen tegen de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid. In dat geval kan de in het eerste lid bedoelde eis ingesteld worden binnen drie jaar die volgen op de datum van de in art. 24 bedoelde beslissing.

De eis tot herziening mag bij tegenvordering tot bij het sluiten der debatten worden ingesteld, bij wijze van conclusies, die ter griffie worden neergelegd en aan de andere partijen worden medegedeeld."

Art. 2 van het K.B. van 16.12.1987 tot uitvoering van art. 24, 1ste lid van de arbeidsongevallenwet (opgeheven bij K.B. 9.10.2003 B.S. 21.11.2003) bepaalt :

" Bij een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van meer dan 7 dagen geschiedt de kennisgeving aan de getroffene van de genezenverklaring bij afzonderlijke brief. De datum, vermeld op de brief van de (verzekeringsonderneming), geldt als

ingangsdatum van de in art. 72 van de arbeidsongevallenwet van 10.4.1971 bedoelde termijn."

Volgens het Hof zijn deze twee wetsbepalingen duidelijk. Zij voorzien uitdrukkelijk en duidelijk in een mogelijkheid tot verhaal voor de getroffene om een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende ongeschiktheid aan te vechten voor de rechter binnen een termijn van drie jaar, volgend op de kennisgeving van deze beslissing.

De kennisgeving van een beslissing houdende genezing diende in onderhavige zaak overeenkomstig art. 2 van gezegd K.B. van 16.12.1987 bij afzonderlijke brief te geschieden, daar geïntimeerde een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van appellante ingevolge het arbeidsongeval erkend had van meer dan 7 dagen (zie hoger onder de feiten).

Op geïntimeerde rust de bewijslast van het feit dat zij haar genezingsbeslissing ter kennis bracht aan appellante met een afzonderlijke brief.

Het Hof stelt vast dat appellante dit bewijs niet levert aan de hand van de door haar aangevoerde feiten.

Noch het feit dat geïntimeerde andere brieven aan appellante zou gestuurd hebben (in 1995), op hetzelfde adres, noch het feit dat appellante pas na raadpleging van een raadsman opmerkte dat zij geen brief met genezingsbeslissing d.d. 16.6.1993 zou hebben ontvangen, noch het genezingsattest van 23.6.1993 van haar raadsgeneesheer bewijzen afzonderlijk of samengenomen dat geïntimeerde aan appellante bij afzonderlijke brief kennis gaf op 16.6.1993 van haar beslissing houdende genezing vanaf 6.4.1993.

Pas bij schrijven van 1.9.1995 (stuk 7 geïntimeerde) waarin geïntimeerde haar genezingsbeslissing uitdrukkelijk bevestigt, gaf geïntimeerde kennis van haar beslissing van genezing van appellante zonder restletsels.

Pas vanaf 1.9.1995 begon de driejarentermijn te lopen, voorzien bij art. 72, 2de lid van de arbeidsongevallenwet, zodat de vordering van appellante ingeleid bij dagvaarding van 7.7.1997 tot betwisting van een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende ongeschiktheid, tijdig is ingesteld.

Appellante legt medische stukken neer (14.2.1997 en 22.6.1998) waarin haar behandelend arts neuro-psiater Dr. Gordts verklaart dat zij (22.6.1998) nog steeds letsels (posttraumatisch stress-syndroom) vertoont van het arbeidsongeval m.n. de overval waarbij zij met de dood werd bedreigd.

Gelet op de medische aard van de betwisting i.v.m. de genezing van de letsels ingevolge het arbeidsongeval, past het een geneesheer deskundige te belasten met de hieronder beschreven opdracht.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep vooralsnog gedeeltelijk gegrond in hierna vermelde mate;

Hervormt het bestreden vonnis en opnieuw rechtdoende;

Verklaart de oorspronkelijke vordering van appellante ontvankelijk;

Trekt de zaak in haar geheel tot zich;

Vooraleer recht te doen ten gronde;

Stelt als deskundige aan Dr. M. NAULAERTS, Ninoofsesteenweg 29 te 1540 HERNE, met als opdracht

Met inachtneming van de in artikelen 962 e.v. van het Ger. Wb.;

Kennis te nemen van de medische bundels en stukken die hem door partijen zullen worden overgemaakt,

Alle nuttige inlichtingen in te winnen,

[REDACTED] te onderzoeken en na zich van alle nuttige stukken en inlichtingen te hebben omringd;

De toestand van het slachtoffer te beschrijven ingevolge het arbeidsongeval waarvan deze op 11 maart 1993 het slachtoffer werd, de verschillende perioden en graden van tijdelijke arbeidsongeschiktheid te bepalen, te zeggen of de letsels geheeld zijn en in dit geval, de datum van consolidatie der letsels vast te stellen evenals het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij rekening houdend met de algemene beroepsbekwaamheden van het slachtoffer en met al de voor haar toegankelijke beroepen gelet op de ouderdom en de mogelijkheden;

Machtigt de deskundige, mevrouw [REDACTED] te doen onderzoeken door een dokter in de geneeskunde, specialist van zijn keuze, mocht hij aanvullende onderzoeken noodzakelijk achten;

Zegt dat de deskundige binnen de acht dagen na de toezending door de griffie op verzoek van de meest gereede partij, van het eensluidend verklaard afschrift van dit arrest, het Hof en de partijen per brief kennis zal geven van de plaats, de dag en het uur waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen;

Gelast de deskundige zijn opdracht uit te voeren overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 962 tot 991 van het Ger. W.;

Zegt dat de deskundige zijn opmerkingen en besluiten zal optekenen in een met redenen omkleed verslag, waarin hij de eventuele opmerkingen van partijen zal beantwoorden en dat hij dit verslag zal ondertekenen na schriftelijk de bij de wet gestelde eed te hebben afgelegd, en dat hij in origineel op de griffie van deze zetel zal inleveren ten laatste binnen de drie maanden te rekenen vanaf de datum waarop hij in kennis werd gesteld van zijn opdracht zoals voorzien bij art. 965 van het Ger. W., terwijl hij terzelfdertijd een afschrift ervan zal zenden aan ieder der partijen;

Houdt de kosten aan;

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 30 april 2007, waar aanwezig waren :

Mevr. M. VERMAELEN: Raadsheer.

Mevr. L. REYBROECK: Raadsheer in Sociale Zaken
als werkgever.

De Heren:

R. VAN CAUWENBERGE: Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider.

D. DE RAEDT: Griffier.

L. REYBROECK

R. VAN CAUWENBERGE

D. DE RAEDT

M. VERMAELEN